

ในยุคอุตสาหกรรม “น้ำมัน” เป็นพลังงาน หรือ พลังชีวิตของระบบเศรษฐกิจและสังคม จวบจนถึงขณะนี้ ยังไม่มีพลังงานอื่นใด ที่จะทดแทนพลังงานจากน้ำมันได้ แม้จะมีความพยายามอย่างยิ่ง ที่จะใช้พลังงานทดแทน แต่ดูเหมือนว่า ยังเป็นได้น้อยมาก ซ้ำร้าย เทคโนโลยีของพลังงานทดแทน ที่มีความเป็นไปได้ ก็มีจะถูกขัดขวาง ถูกกักเก็บด้วยอิทธิพลของทุนน้ำมัน(สามัญ) ไม่ก็รายนี้ ซึ่งได้รับฉายานามมาตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 19 ว่า เป็นพวกทุนสามัญ (robber baron)

พลังชีวิตทางเศรษฐกิจและสังคมไทยปัจจุบัน ก็ถูกเกาะกุมด้วยทุนน้ำมัน(สามัญ) เพราะระบบเศรษฐกิจสังคมไทยได้ก้าวมาสู่สถานะของประเทศอุตสาหกรรมระดับกลางมาได้ 2 ทศวรรษแล้ว ทุนน้ำมัน(สามัญ) กำลังทำตัวเหมือนปลิงดูดเลือดที่กัดเกาะดูดกินเลือดเนื้อและชีวิตของคนไทย โดยที่รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยไม่ได้ใส่ใจกันกว่าแก้ไข เพราะทุกกลุ่มและทุกพรรคที่เข้ามาครอบครองอำนาจรัฐ ก็จะถูกอิทธิพลและอำนาจผลประโยชน์ของกลุ่มทุนน้ำมัน(สามัญ)ครอบงำ จนกระทั่งไม่กล้าอ้าปากว่าเปิดตาหู ไม่เปิดหูฟังคำถามคำทักท้วงจากผู้คน โจทย์คำถามต่อไปนี้ คือ สิ่งที่ยังฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน ผู้เชี่ยวชาญ และนักวิชาการผู้รับใช้ทุนน้ำมัน(สามัญ) จะต้องให้คำตอบ

1. ขณะนี้ราคาน้ำมันเบนซินในสหรัฐอเมริกาขายปลีกประมาณลิตรละ 30 – 31 บาทเท่านั้น ทั้งๆ ที่ค่าแรงทำการผลิตน้ำมันในสหรัฐอเมริกาสูงกว่าค่าแรงในเมืองไทยถึง 8 – 9 เท่าตัว ในจีนราคาประมาณลิตรละ 35 – 36 บาท ทั้งๆ ที่การขนส่งมีระยะทางไกลกว่า แพงกว่าน้ำมันที่นำเข้ามาของเมืองไทย ในไต้หวันก็ราคาประมาณนี้ ในมาเลเซียก็ราคาประมาณ 18 - 20 กว่าบาท ในประเทศอินโดนีเซียราคาเบนซิน(95) ประมาณลิตรละ 33 – 34 บาท แต่ของคนจนประมาณลิตรละ 15 บาทเท่านั้น ในประเทศไนจีเรียแอฟริกา มีแต่น้ำมันดิบ ไม่มีโรงกลั่น พวกทุนน้ำมันซูดแล้วก็ส่งออกทั้งหมด แต่รัฐบาลไนจีเรียมีข้อกำหนดว่า ทุกๆ 100 ดอลลาร์ที่ส่งออกได้ จะต้องแบ่งกลับให้รัฐบาลไนจีเรีย 50 ดอลลาร์ บริษัทน้ำมันในไนจีเรียนำน้ำมันสำเร็จรูปเข้ามาขายในประเทศ คนไนจีเรียบริโภคน้ำมันสำเร็จรูปนำเข้าทั้งหมด แต่ที่นั่นน้ำมันเบนซินลิตรละ 20 – 22 บาทเท่านั้น คำถามก็คือ เหตุใดราคาน้ำมันเบนซินในประเทศไทย จึงขายกันลิตรละ 42 – 49 บาท แพงกว่าทุกประเทศที่กล่าวมา เพราะอะไร? ทั้งๆ ที่ราคาน้ำมันดิบที่เราซื้อมาใช้กลั่น ก็เป็นราคาเดียวกับที่จีน ไต้หวัน สหรัฐอเมริกา ซื้อไปใช้ นี่คือ โจทย์ที่รัฐบาลตุ้กตา(ไชลาน) และทุนน้ำมัน(สามัญ) จะต้องตอบ

2. ทำไมต้องไปอ้างอิงราคาในตลาดสิงคโปร์? นี่ก็เป็นประเด็นที่น่าสงสัยอย่างยิ่ง

2.1) ทุนน้ำมัน(สามัญ) รัฐบาลตุ้กตา(ไชลาน) นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ(บนหอคอย) ผู้สนับสนุนรัฐบาล และทุนน้ำมันสามัญ มักจะอ้าง “ราคาตลาดโลก” อ้างว่า ราคาตลาดโลกแพงขึ้น น้ำมันในประเทศต้องแพงตาม และอ้างว่า จีน มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ราคาถูกกว่าไทย เพราะทั้งสามประเทศนี้สามารถผลิตน้ำมันได้เองด้วย ส่วนราคาของไทยต้องอิงราคามาตรฐานในตลาดสิงคโปร์ ทุน(สามัญ)น้ำมันก็อ้างว่า เพราะสิงคโปร์เป็นตลาดกลางของภูมิภาคนี้

2.2) การอ้างราคาสิงค์โปรก็มีคำถามตามมาเพราะ ราคาหน้าโรงกลั่นในสิงคโปร์ในเดือน มีนาคม - เมษายน 2555 ตกประมาณลิตรละ 27-28 บาท พอๆ กับราคาหน้าโรงกลั่นในประเทศไทย แต่ โจทย์ก็คือ น้ำมันที่กลั่นในสิงคโปร์ เป็นน้ำมันที่ต้องนำเข้าทั้งหมด ค่าแรงการผลิตก็แพงกว่าค่าแรงไทยถึง 6-7 เท่าตัว ขณะที่น้ำมันที่กลั่นในเมืองไทย ส่วนหนึ่งคือน้ำมันที่ผลิตได้เองในประเทศ ค่าขนส่งของ น้ำมันส่วนนี้ก็ถูกกว่า ค่าแรงก็ถูกกว่า สิ่งเหล่านี้ไม่ช่วยลดต้นทุนของ โรงกลั่นบ้างหรือ? แล้วเหตุใดกลั่น ออกมาแล้วไปกำหนดราคาเท่ากับราคาหน้าโรงกลั่นสิงคโปร์ รัฐบาลและทูน้ำมัน(สามัญ) จะชี้แจงว่า อย่างไร?

2.3) ยิ่งกว่านั้น ถ้าจะอ้างราคามาตรฐานในสิงคโปร์ ก็แปลว่า โรงกลั่นไทยมีกำไรมากกว่า ไซ้ใหม่? เพราะต้นทุนต่ำกว่า? และถ้าจะอ้างว่า ถ้าขายถูกกว่าสิงคโปร์ ก็จะมีการลักลอบส่งออกมากขึ้นไป มีพ่อค้าคนกลางมาซื้อไปขายต่างประเทศหมด แล้วเหตุใดมาเลเซียขายถูกกว่าไทย อินโดนีเซียก็ขายถูกกว่า ไทย เขาไม่กลัวการลักลอบส่งออก ไม่กลัวพ่อค้าคนกลางมาซื้อไปขาย ทั้งๆ ที่ราคาขายปลีกในมาเลเซียถูก กว่าราคาหน้าโรงกลั่นของไทยด้วยซ้ำ และการที่ราคาน้ำมันในประเทศไทยแพงเกินไป ทำให้เรือประมงน้ำ ลึกของไทย นำปลาไปขายที่แปปูลามาเลเซีย เพื่อได้สิทธิเติมน้ำมันราคาถูก มีผลให้ปลาในตลาดขนาดใหญ่ ไม่พอ และผู้ค้าต้องไปนำเข้าจากมาเลเซียมาขาย มีผลให้ราคาปลาสูงขึ้น ผู้บริโภคได้รับผลกระทบ รัฐบาล ตักตา(ไชลาน)และทูนน้ำมันสามัญจะชี้แจงอย่างไร?

2.4) ไหนๆ ก็จะอ้างราคาตลาดสิงคโปร์กันแล้ว ลองพิจารณาคูตัวเลขของกรมพัฒนา พลังงานทดแทนฯ กระทรวงพลังงานกันสิ ราคาเฉลี่ยของเบนซิน 91 สารตะกั่ว 91 หน้าโรงกลั่นสิงคโปร์ ลิตรละประมาณ 17.28 บาท เบนซิน 95 ลิตรละ 17.65 บาท ดังนั้นราคาหน้าโรงกลั่นของ ปตท. ก็คง ประมาณนี้ แต่เมื่อกลับไปดูราคาขายปลีกในกทม. ราคาเฉลี่ยปี 2553 เบนซิน 91 ลิตรละ 36.62 บาท เบนซิน 95 ลิตรละ 41.26 บาท ราคาขายปลีกกับราคาหน้าโรงกลั่นต่างกันมากมายขนาดนี้ได้ได้อย่างไร? ทูน น้ำมัน(สามัญ) รัฐบาลตักตา(ไชลาน) ตอบได้ไหม?

3. ทูนน้ำมัน(สามัญ) รัฐบาลตักตา(ไชลาน) นักวิชาการผู้รับใช้ มักจะอ้างราคาตลาดโลก แต่ไม่ บอกว่าตลาดโลกที่ไหน เพื่อสร้างความชอบธรรมในทุกครั้งที่ขึ้นราคาน้ำมัน คำถามของผู้เขียนก็คือ เมื่อจะ อ้างราคาตลาดโลกเหมือนของศักดิ์สิทธิ์ แล้วเงินอัตราค่าภาคหลวงของไทยจึงต่ำกว่าตลาดโลก โดยอัตรา เฉลี่ยของตลาดโลกก็ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 ของราคาน้ำมันดิบขณะนั้น แต่สำหรับในประเทศไทย อัตรา ค่าภาคหลวงที่เก็บๆ กันอยู่ที่ประมาณร้อยละ 10-12 ของราคาน้ำมันดิบที่ขุดได้ แล้วพวกท่านที่ชอบอ้าง ราคาตลาดโลกจะชี้แจงว่าอย่างไร?

4. ที่กล่าวมาเรื่องไทยผลิตน้ำมันเองได้ และเก็บค่าภาคหลวงต่ำๆ นั้น สามารถอ้างอิงได้จาก ตัวเลขของหน่วยงานราชการนั้นแหละ คือ

4.1) จากตัวเลขของสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน กระทรวงพลังงาน พบว่า ในปี 2552 ประเทศไทยสามารถผลิตน้ำมันดิบได้ 154,041 บาเรลต่อวัน ผลิตก๊าซเหลวเข้มข้น(condensate) ได้ 76,361 บาเรลต่อวัน รวมแล้วผลิตได้ 230,402 บาเรลต่อวัน ขณะที่ความต้องการใช้มี 642,701 บาเรลต่อวัน สรุปแล้วปี 2552 เราผลิตน้ำมันดิบและก๊าซเหลวเข้มข้นรวมกันแล้วได้ถึงประมาณ 36% ของที่เรากำลังต้องการ

ใช้ นับว่าไม่น้อยเลยทีเดียว และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมสองอย่างนี้ คือ ผลิตภัณฑ์หลักของพลังงานน้ำมัน 36% ที่เราผลิตได้ไม่ได้ช่วยแบ่งเบาการนำเข้า ไม่ได้ช่วยแบ่งเบาต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์น้ำมันสำเร็จรูป บ้างหรือ ท่านรัฐบาตุ๊กตา(ไชลาน) และทุนน้ำมัน(สามัญ) จะชี้แจงว่าอย่างไร?

4.2) จากแหล่งข้อมูลแหล่งเดียวกันพบว่า ในปี 2552 ประเทศไทยผลิตก๊าซธรรมชาติ (natural gas) ได้วันละ 537,370 บาร์เรล แต่ความต้องการใช้วันละ 681,717 บาร์เรล ผลิตได้เป็นประมาณ 79% ของที่ต้องการใช้ แล้วเหตุไฉนราคาก๊าซธรรมชาติในบ้านเราจึงแพงกว่าในสหรัฐอเมริกาหลายเท่าตัว เพราะในสหรัฐอเมริกาขายกันกิโลละ 3 – 4 บาทเท่านั้น แล้วก็อ้างราคานำเข้าตลาดโลกตะพึดตะพือ ทั้งๆ ที่ต้นทุนการผลิตและอ้างราคาต้นทุนการขนส่ง รวมกันแล้วมันควรจะถูกกว่าราคานำเข้า แล้วเหตุไฉนยังชอบอ้างราคานำเข้า ราคาตลาดโลก คือโอกาสขึ้นราคาเอาเปรียบผู้บริโภคตลอดเวลา แต่ครั้งค่าภาคหลวง ที่ควรจะเก็บจากทุนน้ำมัน ตามอัตราเฉลี่ยของตลาดโลก รัฐบาลตุ๊กตากลบไม่ทำตามราคาตลาดโลก สองมาตรฐานหรือเปล่า? เห็นแก่ทุน(สามัญ)หรือเปล่า? ทั่วโลกเขาถือกันว่า “ปิโตรเลียม” เป็นทรัพยากรของชาติ เป็นของประชาชนเจ้าของประเทศ แต่รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยเคยใส่ใจที่จะแบ่งปันผลประโยชน์จากทุนน้ำมัน(สามัญ) มาเป็นสวัสดิการของประชาชน เหมือนประเทศเจ้าของบ่อน้ำมันอื่นๆ เขาทำกันหรือเปล่า? ถ้าใส่ใจแล้วเหตุใดเก็บค่าภาคหลวงต่ำๆ ส่วนแบ่งกำไรต่ำๆ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ

ลองศึกษากรณีของลิเบีย อิรัก เวเนซุเอล่า โบลิเวีย ในจีเรีย ฯลฯ หรือแม้แต่พม่า ประเทศใกล้เคียงกับเรา ประเทศเหล่านี้ได้ส่วนแบ่งกลับมาเป็นของรัฐอย่างน้อยที่สุดก็ประมาณ 50 - 60% แต่กรณีของไทยค่าภาคหลวงกลับต่ำมาก ซึ่งเห็นได้จากตัวเลขของทางการตามข้อ 4.3

4.3) จากตัวเลขของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กระทรวงพลังงาน พบว่า ตั้งแต่ปี 2524 ถึงสิ้นปี 2553 มูลค่าผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมมีทั้งสิ้น 2.99 ล้านล้านบาท เก็บค่าภาคหลวงได้ทั้งหมด 374,266.19 ล้านบาท เป็นประมาณ 12.7% ของมูลค่าปิโตรเลียมที่ผลิตได้ เฉพาะปี 2553 มูลค่าน้ำมันดิบที่ผลิตได้ 134,667.62 ล้านบาท เก็บค่าภาคหลวงได้ 15,614.54 ล้านบาท ก็ประมาณ 11.6% เท่านั้น เป็นส่วนแบ่งของรัฐที่ต่ำที่สุดในโลกใช่ไหม? รัฐบาลตุ๊กตา(ไชลาน)และทุนน้ำมัน(สามัญ) บอกได้ไหม? ทำไมจึงต่ำอย่างนี้ และมีประเทศใดบ้างในโลกนี้ ที่ได้ส่วนแบ่งเข้ารัฐต่ำอย่างนี้? หรือค่าภาคหลวงที่ควรจะเก็บได้มันหายไปอยู่ในตู้เสื้อผ้าของใคร? และตัวเลขปี 2553 ก็คงไม่ถึงกับเป็นตัวเลขเก่าๆ นานมาแล้ว เหมือนที่บางคนพยายามอ้างให้คนสับสน

4.4) สักยภาพในการผลิตพลังงานเชื้อเพลิงธรรมชาติของไทย แท้จริงแล้วก็มีไม่น้อย จากตัวเลขของสำนักนโยบายและแผนพลังงาน กระทรวงพลังงานก็แสดงให้เห็นว่าในปี 2552 ปริมาณการผลิตน้ำมันดิบ ก๊าซเหลวเข้มข้น ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน และพลังน้ำ ผลิตได้รวมกันวันละ 894,765 บาร์เรล ขณะที่ความต้องการใช้มีทั้งหมดรวมกันวันละ 1,662,586 บาร์เรล หรือผลิตได้เป็น 54% ของความต้องการใช้ ในเมื่อตัวเลขของทางการเอง ก็ยืนยันว่า สามารถผลิตวัตถุดิบพลังงานได้เกินครึ่งของความต้องการ แล้วเหตุไฉน ทางรัฐบาลและทุนน้ำมัน(สามัญ) จึงชอบอ้างราคาตลาดโลก เพื่อขึ้นราคาพลังงาน อ้างราคานำเข้ามาเป็นตัวกำหนดราคาพลังงานในประเทศ ทั้งๆ ที่ 54% ของที่เราใช้เป็นการผลิตของเราเอง ต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่าการนำเข้า เพราะค่าแรงงานถูกกว่า ค่าขนส่งน้อยกว่า ค่าภาคหลวงก็ต่ำกว่ามาก แถม

อุปกรณ์การผลิตก็ยังสามารถยกเว้นภาษีอีก เช่นนี้แล้ว เหตุใดราคาพลังงานในประเทศไทย จึงแพงกว่าราคาในสหรัฐอเมริกา แพงกว่าในจีน แพงกว่าในไต้หวัน และอีกหลายๆ ประเทศ รัฐบาลตุ๊กตา(ไช่หลิน) และทุนน้ำมัน(สามานย์) ชี้แจงเหตุผลได้ไหม? 54% ที่เราผลิตได้ไม่ได้ช่วยทำให้ต้นทุนลดลงบ้างเท่าอันหรือ?

5. จากตัวเลขของทางการที่นำมาแสดง ก็เห็นได้ว่า เราผลิตน้ำมันดิบไม่พอกับความต้องการใช้ แต่ปรากฏว่า จากตัวเลขของกระทรวงพาณิชย์พบว่า ประเทศไทยเริ่มส่งน้ำมันดิบออกมาตั้งแต่ปี 2537 และจากตัวเลขของสำนักงานนโยบายและแผนงานกระทรวงพลังงานพบว่า ในปี 2552 มีการส่งออกน้ำมันดิบ 2,383.2 ล้านลิตร มูลค่า 27,409.7 ล้านบาท และยังมีการส่งผลิตภัณฑ์น้ำมันอื่นๆ ออกอีก 13,921.6 ล้านลิตร มูลค่า 205,286 ล้านบาท รวมมูลค่าผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมส่งออกเมื่อปี 2552 มีทั้งหมด 232,695.8 ล้านบาท สูงกว่ามูลค่าการส่งออกของสินค้าอื่นๆ หลายชนิด ใครได้ประโยชน์มากที่สุดจากการส่งออก การส่งน้ำมันสำเร็จรูปออกพอเข้าใจได้ เพราะกลั่นได้เกินความต้องการ แต่การส่งน้ำมันดิบออกมีโจทย์ที่ต้องตอบ เพราะเมื่อรัฐบาลก็รู้ๆ อยู่ว่าภายในประเทศผลิตน้ำมันดิบได้ไม่พอใช้ แล้วเหตุใดจึงให้มีการส่งออกโดยเสรีไม่คำนึงถึงความขาดแคลนภายใน โดยปี 2552 ต้องนำเข้าถึง 623,023.9 ล้านบาท ปริมาณ 46,620 ล้านลิตร และตามตัวเลขกรมพัฒนาพลังงานทดแทนฯ กระทรวงพลังงาน ปี 2553 ก็มีการส่งออกน้ำมันดิบ 2,046 ล้านลิตร ขณะที่ผลิตได้ 8,901 ล้านลิตร

6. มนูญ ศิริวรรณ ในบทความเรื่อง "การตั้งราคาหน้าโรงกลั่นในประเทศไทย" ในโพสต์ทูเดย์ เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2555 ว่า "น้ำมันดิบที่ผลิตได้ในประเทศไทยมีคุณภาพดีเกินไป (กลั่นแล้วได้เบนซินมาก) ไม่เหมาะกับโรงกลั่นบ้านเรา ที่ต้องการน้ำมันดิบคุณภาพปานกลาง ที่กลั่นแล้วได้ดีเซลมาก ทำให้ต้องส่งออกน้ำมันดิบที่ผลิตได้เกือบทั้งหมด" คือ ถ้าสิ่งที่มีบุญคุณถูกต้องก็แปลว่า ราคาหน้าโรงกลั่นของเรา ก็สูงกว่าราคาน้ำมันดิบจากอ่าวเปอร์เซีย บริษัทน้ำมันผู้ผลิตและส่งออก ก็ต้องได้กำไรดี เพราะนอกจากต้นทุนการผลิตต่ำแล้ว ราคายังสูงด้วย ยิ่งค่าภาคหลวงต่ำๆ ก็ยิ่งได้กำไรมาใช่ไหม?

แต่ที่ว่าส่งออกเกือบทั้งหมดคงจะไม่จริง เพราะตัวเลขของกรมพัฒนาพลังงานทดแทนฯ กระทรวงพลังงาน บอกว่า เมื่อปี 2553 เราผลิตน้ำมันดิบได้วันละ 8,901 ล้านลิตร ส่งออก 2,046 ล้านลิตร อีก 6,855 ล้านลิตร ใช้ภายในประเทศใช่ไหม? ใช่อย่างไร? ก็ผสมกับน้ำมันดิบที่นำเข้า ซึ่งคุณภาพต่ำกว่าใช่หรือไม่? การนำน้ำมันดิบที่ผลิตภายในประเทศด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่าผสมกัน ก็ทำให้ต้นทุนการผลิตต้นทุนการกลั่น ถูกลงใช่หรือมี ก็เผยว่าโรงกลั่นในไทยของปตท. ที่ขายน้ำมันหน้าโรงกลั่นเท่าราคาในสิงคโปร์ ก็ต้องได้กำไรมากกว่าโรงกลั่นในสิงคโปร์ใช่หรือไม่? เพราะอย่างนี้ ปตท. จึงมีกำไรมหาศาลใช่ไหม?

มนูญบอกว่า แม้บริษัทน้ำมันของมาเลเซีย ที่มาทำธุรกิจในประเทศไทย ก็ยังขอซื้อน้ำมันจากโรงกลั่นไทย ไม่เห็นจะไปนำเข้าจากมาเลเซีย (ที่ว่าถูกนักถูกหนา) ทั้งที่ราคาต่ำกว่าในไทยและในสิงคโปร์ นี่ก็เป็นประเด็นที่น่าสนใจว่า เหตุใดมาเลเซียขายน้ำมันในประเทศราคาถูก แต่เขาไม่กลัวว่า จะมีพ่อค้าไปซื้อมาจากต่างประเทศแพงๆ ตามราคาตลาดโลก แล้วเหตุใดมนูญ จึงบอกว่า "กำไรกลั่นน้ำมันในประเทศไทยตั้งราคาหน้าโรงกลั่นถูกจนเกินไป พวกพ่อค้าคนกลางจะแห่มาซื้อน้ำมันจากโรงกลั่นในประเทศไทย

ส่งออกไปยังต่างประเทศ" คำถามที่มณูญ จะต้องช่วยหาคำตอบก็คือ เหตุใดมาเลเซีย และอินโดนีเซีย ขายน้ำมันในประเทศราคาสูงกว่าสิงคโปร์ แต่เขาไม่กลัวว่าจะมีพ่อค้าคนกลางไปซื้อมาจากต่างประเทศ และตามที่มณูญบอก แม้บริษัทของมาเลเซียเองก็ยังไม่ซื้อมาจากภายในไทยเลย มาเลเซียเขาจัดการได้อย่างไร อินโดนีเซียเขาจัดการได้อย่างไร แล้วทำไมรัฐบาลไทยจัดการไม่ได้ อ่างแต่ "ค่าเสรี" ขึ้นราคาตะปัดตะพือ นี่คืออิทธิพลของการผูกขาด อิทธิพลของอำนาจเงินของบริษัทน้ำมันในไทย โดยเฉพาะ ปตท. ไซหรือไม? มณูญ อ่างสิงคโปร์เป็นตลาดกลาง ราคาในไทยต้องอิงสิงคโปร์ แล้วเหตุใด มาเลเซีย อินโดนีเซีย หรือแม้แต่จีน ไม่ได้อิงราคาสิงคโปร์ การอ้างอิงราคาสิงคโปร์ก็เพราะทำให้ได้กำไรสูงกว่าไซหรือไม? และที่อ่างได้ ทำได้อยู่ตลอดเวลา ก็เพราะอำนาจผูกขาดและอำนาจรัฐสนับสนุนไซหรือไม?

7. จากตัวเลขของกรมเศรษฐกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน ปี 2551 มีการส่งน้ำมันดิบออกเป็นมูลค่า 56,575.07 ล้านบาท ปี 2552 มูลค่า 27,409.67 ล้านบาท สองปีรวมกัน 83,984.74 ล้านบาท ถ้ารัฐบาลไทยจะขึ้นนโยบายเพื่อชาติ เพื่อประชาชนผู้เป็นเจ้าของร่วมในทรัพยากรน้ำมัน เหมือนประเทศไนจีเรีย เราจะได้ส่วนแบ่งเป็นของรัฐในสองปีนี้ถึง 41,992.37 ล้านบาท (คือ 50% ของมูลค่าส่งออก) เงินจำนวนนี้พอที่จะนำมาแก้ปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจจากภาวะน้ำท่วมได้ไม่น้อย โดยที่รัฐบาลไม่จำเป็นต้องไปกู้ให้เสียดอกเบี้ยแต่อย่างใด แต่ถ้าถ้าขึ้นนโยบายแบ่งปันรายได้ตามประเทศเวเนซุเอล่า หรือ โบลิเวีย ก็จะได้ส่วนแบ่งประมาณ 80% คือประมาณ 67,188 ล้านบาท (นี่เฉพาะส่วนที่ส่งออกเท่านั้น) จึงขอถามว่าเหตุใดรัฐบาลก่อนและรัฐบาลนี้ จึงไม่กล้าขึ้นนโยบายเพื่อประชาชนเหมือนไนจีเรีย เวเนซุเอล่า และ โบลิเวีย ทั้งรัฐบาลนี้และรัฐบาลก่อนๆ ตอบได้ไหม? แต่รัฐบาลนี้ที่เป็นรัฐบาลชูประชาชนนิยมจะต้องตอบเป็นพิเศษ เพราะประชานิยมต้องมีรายจ่ายภาครัฐบาล และรัฐบาลต้องหารายได้ให้เพียงพอรายจ่าย แล้วเหตุใดรัฐบาลนี้ไม่กล้าทำ เพราะอะไร?

8. จากรายงานประจำปี 2553 ของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ พบว่า ปี 2553 – 2554 มีการผลิตน้ำมันดิบเพิ่มขึ้นอีก 6 แหล่งคือ น้ำมันดิบอรุโนทัย แหล่งน้ำมันดิบบูรพา น้ำมันดิบกุ่มเหนือ น้ำมันดิบสงขลา-ซี น้ำมันดิบ L53A และแหล่งน้ำมันดิบบึงกระเทียม

นอกจากนี้ในปี 2552-2554 ได้มีการเจาะหลุมสำรวจ 65 หลุม พบน้ำมันดิบ 46 หลุม

ส่วนในเขตร่วมพัฒนาไทย – มาเลเซีย ครอบคลุมพื้นที่ 7,250 ตารางกิโลเมตร พื้นที่น้ำมันอยู่ห่างจากปัตตานี 180 กิโลเมตร ห่างจากสงขลา 260 กิโลเมตร ในพื้นที่ทั้งหมดนี้ ได้สำรวจพบก๊าซธรรมชาติแล้ว 25 แหล่ง แหล่งมุด้าและเจงก้าเริ่มผลิตก๊าซส่งเข้าฝั่งไทยแล้วตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2553 แหล่งก๊าซจักรวาล แหล่งก๊าซภูมี และแหล่งก๊าซนุหลัน ก็ได้ผลิตก๊าซส่งขึ้นฝั่งสงขลาและระยองแล้วเช่นกัน ในปี 2553 แหล่งเหล่านี้ได้มีการซื้อขายก๊าซธรรมชาติ 300,718 ล้านลูกบาศก์ฟุต และก๊าซเหลวเข้มข้น(condensate) 2,817,471 บาร์เรล ดังนั้นปริมาณการผลิตและการส่งออกของไทยก็ยิ่งสูงขึ้น กำไรของบริษัทน้ำมันก็ยิ่งมากขึ้น ส่วนแบ่งกลับคืนมายังรัฐ มายังประชาชนไทยก็ควรมากขึ้นตามไปด้วย ไซหรือไม เหตุใดรัฐบาลตุ๊กตา(ไชลาน) จึงไม่ทำให้ส่วนแบ่งนี้เป็นจริงเหมือนที่ประเทศอื่นๆ เขาทำกัน

9. ผู้รับใช้ทุนน้ำมัน(สามานย์) และคนของรัฐบาลพยายามอธิบายว่า แม้เราจะเก็บค่าภาคหลวงน้อย แต่เราก็เก็บภาษีกำไรไม่น้อยกว่า 50% แต่จากตัวเลขของกรมเชื้อเพลิงธรรมชาตินับตั้งแต่ปี 2524 ถึงปี

2552 ภาษีกำไรที่เก็บได้มีทั้งหมด 488,854.76 ล้านบาท จากมูลค่าปีโตรเลียม 2,994,301.89 ล้านบาท ดังนั้น ภาษีที่เก็บได้คิดเป็นประมาณ 16% ของมูลค่าปีโตรเลียมที่ผลิตได้ ถ้ารวมกับค่าภาคหลวงอีกประมาณ 12.7% ก็เป็นประมาณ 29% ของมูลค่าที่ผลิตได้ ค่าภาคหลวงรวมภาษีกำไรที่ไทยจัดเก็บยังต่ำกว่าประเทศอื่นๆ ที่เก็บค่าภาคหลวงอย่างน้อย 30% ถ้าบวกภาษีกำไรด้วยรวมกันแล้วก็ประมาณ 50-60% ของมูลค่าปีโตรเลียมที่ผลิตได้ บางประเทศไปถึง 80% ดังนั้นจะอ้างอย่างไรสิ่งที่ประเทศไทยจัดเก็บก็ยังต่ำกว่า “ราคาตลาดโลก” หรือ อัตราของประเทศอื่นๆ มากนัก รัฐบาลไม่เคยวิเคราะห์ถกเถียงประเด็นนี้ใช่ไหม? ปลอ่ยให้พวกทูนน้ำมัน(สามัญ)กอบโกยกำไร คุณกิน เลือดเนื้อประชาชน โดยไม่สนใจความยุติธรรม ความมีสิทธิร่วมในทรัพยากรปีโตรเลียมของประเทศใช่ไหม? หรือพวกท่านสมรู้ร่วมคิด ร่วมคุณกิน หยาดเหงื่อและเลือดเนื้อของคนไทยผู้ทุกข์ยากทั้งหลายใช่ไหม? ถึงได้อ้างราคาตลาดโลกแบบสองมาตรฐาน ตลอดเวลา

10. ท่านรัฐบาลตุ๊กตา(ไชลาน) ท่านนักวิชาการรับใช้ทูนน้ำมัน และทูนน้ำมัน(สามัญ) ท่านไม่ทราบหรือว่า การใช้จ่ายเรื่องพลังงานและการขนส่ง เป็นส่วนประกอบของต้นทุนที่สูงกว่าค่าจ้างแรงงาน เป็นเท่าตัว และเป็นสาเหตุกดดันให้ราคาสินค้าแพงยิ่งกว่าค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท ถ้าท่านใช้ความฉลาดของท่านอย่างกล้าหาญเพื่อประเทศชาติ เพื่อประชาชน เพื่อลดต้นทุนของการผลิต ท่านสามารถที่จะลดราคาขายปลีกน้ำมันลงได้ แล้วเก็บค่าภาคหลวงและภาษีกำไรน้ำมันตามมาตรฐานโลก ท่านก็จะได้เงินมหาศาลมาใส่กองทุนน้ำมันและยังเหลือมากพอ ที่จะให้ท่านนำไปใช้ทำนโยบายประชานิยม โดยที่ไม่ต้องไปก้อหนี่ให้เป็นภาระแก่ประชาชนส่วนรวม เหตุใดท่านจึงไม่รีบลงมือทำแล้วฝ่ายค้านเหตุใดจึงไม่ศึกษา ไม่ใส่ใจปัญหาเรื่องนี้เพื่อตรวจสอบรัฐบาล นักวิชาการผู้คลั่งโลกาภิวัตน์ คลั่งกลไกตลาด เปิดใจให้กว้าง แล้วลองหาคำตอบว่า เมื่อรัฐบาลจะขึ้นราคาขายปลีกก็อ้างราคาตลาดโลก แต่ครั้งจะเก็บค่าภาคหลวงกลับไม่ยอมอ้างอัตราตลาดโลก พวกท่านไปนั่งรับใช้เขาอยู่ได้อย่างไร? ถ้ารักจะศรัทธากลไกตลาด ก็จงรักษาจุดยืนให้ถูกต้อง ไม่ใช่สองมาตรฐาน เพราะกลไกตลาดมันมีทั้งราคาน้ำมันและอัตราค่าภาคหลวง และที่อ้างว่ารัฐบาลไม่มีทางเลือกอื่น ต้องขึ้นราคาน้ำมันเบนซิน เพื่อเอาเงินเข้ากองทุนน้ำมัน เหตุใดจึงไม่เลือกขึ้นอัตราค่าภาคหลวงแทนที่จะขึ้นราคาขายปลีก ตอบได้ไหม?

11. พวกท่านรัฐบาลตุ๊กตา(ไชลาน) ทูนน้ำมัน(สามัญ) นักวิชาการ(หอคอย) ชอบอ้างเหตุผลว่า น้ำมันต้องราคาแพง คนจะได้ประหยัด แล้วก็รณรงค์โฆษณาให้ประชาชนประหยัดพลังงาน ไม่ทราบว่าคุณท่านทราบกันบ้างหรือไม่ว่า คนส่วนใหญ่ในประเทศไทยรายได้ต่อเดือนล้วนต่ำกว่า 10,000 บาท 80% ของลูกจ้าง ถ้าทำงานวันละ 8 ชั่วโมง จะมีรายได้ต่ำกว่า 8,000 บาท นี่คิดจากสมมติฐานว่า ค่าแรงขั้นต่ำเพิ่มขึ้นแล้ว 40% ทั่วประเทศ ดังนั้นถ้าจะให้พวกเขามีรายได้ถึงเดือนละ 10,000 บาท ก็ต้องทำงานวันละ 10 – 12 ชั่วโมง ถ้ามว่าคนที่ต้องจมชีวิตอยู่ในโรงงานวันละ 10 – 12 ชั่วโมง จะมีโอกาสไปผลาญน้ำมันได้อย่างไรกัน ซ้ำร้ายค่าแรงของพวกเขาก็จะเพิ่มขึ้น แต่ก็ไล่ไม่ทันราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้น เพราะน้ำมันแพงพวกเขาต้องเก็บไว้เป็นค่าอาหาร ค่าเช่าบ้าน และค่ารถประจำทาง เพราะสามอย่างนี้ ก็หมดไป 80% ของรายได้แล้ว

คนกลุ่มใหญ่อีกกลุ่มหนึ่งของประเทศนี้คือ เกษตรกร รายได้เป็นตัวเงินของพวกเขาต่ำกว่า ลูกจ้างอีก พวกเขาจะเอาเงินที่ไหนมาใช้ผลาญน้ำมัน ชีวิตในชนบทของพวกเขาจะมีโอกาสผลาญพลังงาน ได้สักก็เล็กน้อย แม้ปัจจุบันชาวชนบทจะมีรถมอเตอร์ไซด์ใช้กันมากก็ตาม

ครอบครัวกรรมกรและชาวนารวมกันแล้วก็มีประชากรค่อนข้างประเทศ คนส่วนนี้มีศักยภาพต่ำในการที่จะผลาญน้ำมันและพลังงาน แต่ชีวิตของพวกเขา โคนภาวะน้ำมันราคาแพงคุณกินชีวิต มากกว่าที่ชีวิตของพวกเขาคุณกินพลังงาน

ส่วนคนชั้นกลาง ที่มีรายได้ตั้งแต่เดือนละ 15,000 บาทขึ้นไป พวกเขาเมื่อมีครอบครัว ต้องการมีบ้าน ก็ถูกผลักดันให้ไปอยู่รอบนอกของศูนย์กลางของเมือง เพราะในศูนย์กลาง ราคาที่ดินที่อยู่อาศัยแพง ขณะเดียวกันระบบขนส่งมวลชนของไทยล้าหลัง ไม่เพียงพอ แถมในบางจังหวัด กิจการขนส่งมวลชนอยู่ในมือของทุนเจ้าพ่อสามัญ ผูกขาดตลอดกาล ดังนั้นถ้าพ่อจะมีเงิน คนเหล่านี้ก็เลือกที่จะมีรถส่วนตัว เพื่อใช้ไปทำงาน ส่งลูกไปโรงเรียน และด้วยรายได้ที่จำกัด พวกเขาก็ต้องประหยัดน้ำมันอยู่แล้ว กระนั้นก็ตามน้ำมันจะถูก น้ำมันจะแพง พวกเขาก็ต้องขับรถคนเก่าของเขาไปทำงาน ไปส่งลูก ตามความจำเป็นของชีวิตประจำวัน ไม่มีทางเลือกอื่น คนกลุ่มนี้แหละที่ต้องรับภาระหนัก ถูกเก็บภาษีรายเดือน ถูกเก็บเงินเข้ากองทุนน้ำมัน ผ่านราคาขายปลีกน้ำมัน เป็นผู้แบกรับภาระน้ำมันราคาแพงมากที่สุด พวกเขาจึงติดกับดักของคนรายได้ปานกลาง ยากที่จะก้าวขึ้นไปสู่กลุ่มคนรายได้สูง เพราะค่าครองชีพและ “น้ำมัน” คุณกินชีวิต และทรัพย์สินของพวกเขาทุกนาที รัฐบาลตุ๊กตา(ไชลาน) ทุนน้ำมัน(สามัญ) นักวิชาการ (หอคอย) เข้าใจหรือไม่?

12. ในกลุ่มคนที่ผลาญน้ำมันและพลังงานมากที่สุด ก็คือ คนรวยและธุรกิจ คนรวยไปไหน ไม่เคยใช้รถเมล์ รถโดยสาร มีรถส่วนตัวหลายๆ คัน เดินทางไกลก็ใช้เครื่องบิน รถส่วนตัวก็เป็นคันใหญ่ๆ เบ็นซ์ 500 หรือรถยี่ห้ออื่นขนาด 2,500 ซีซีขึ้นไป คนเหล่านี้มีธุรกิจ ต้นทุนพลังงานของพวกเขา ถูกบวกเข้าไปใน ต้นทุนสินค้าที่พวกเขาผลิต ผู้รับภาระก็คือ คนจน คนชั้นกลาง

ธุรกิจห้างสรรพสินค้าในประเทศไทย ห้างใหญ่ๆ บางแห่งใช้ไฟฟ้าเท่ากับคนชนบททั้งจังหวัด เปิดกันตั้งแต่ 10.00 น. ถึง 24.00 น. ห้างสะดวกซื้อทั้งหลายก็เปิดกันทุกหัวมุมถนน 24 ชั่วโมง แล้วเราก็บอกว่า นี่เป็นการลงทุนเป็นการหารายได้ของระบบเศรษฐกิจ แต่ถามหน่อยเถอะ ต้นทุนของการลงทุนพวกนี้ แท้จริงแล้วเป็นภาระของใคร? เป็นภาระของนายทุน หรือของประชาชนทั่วไป พวกท่านลอง ไตร่ตรองดูสิ ใครผลาญน้ำมันมากกว่ากัน แล้วใครเป็นผู้ที่ถูกน้ำมันคุณกินชีวิตและทรัพย์สินมากกว่ากัน น้ำมันราคาแพงเป็นโอกาสของใคร? และเป็นวิกฤติของใคร? รัฐบาลตุ๊กตา(ไชลาน)เบ่งตาเห็นหรือไม่ว่า ภาวะน้ำมันราคาแพง ทุนน้ำมัน(สามัญ)รวยขึ้น แต่ชาวประชาหน้าเศร้ากลับจนลง บรรดานายทุนธุรกิจต่างๆ ล้วนแต่ผลัดภาระมายังประชาชนด้วยการขึ้นราคาสินค้า

13. ถ้าพิจารณาจากตัวเลขของกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงาน ก็จะพบว่า ในปี 2553 ประเทศไทยใช้พลังงานทั้งหมด 71.2 ล้านตัน(เทียบเป็นค่าน้ำมันดิบ) ในจำนวนนี้ใช้ในภาคขนส่ง 35.2% ภาคอุตสาหกรรมการผลิต 36% คราวเรือนบ้านอยู่อาศัย 15.4% ธุรกิจการค้า 7.8% เกษตรกรรม 5.2% เหมืองแร่ 0.2% ก่อสร้าง 0.2%

คำถามจากตัวเลขนี้ก็คือ ถ้ารัฐบาลทุกยุคทุกสมัย หันมาพัฒนาการขนส่งทางน้ำและทางรถไฟ การขนส่งของประเทศจะต้องใช้พลังงานถึง 35.2% หรือไม่? ทุกรัฐบาลคิดพลาดอย่างยิ่งในนโยบายการขนส่งใช่หรือไม่? ภาคอุตสาหกรรมทั้งหมดรวมก่อสร้างและเหมืองแร่ใช้พลังงานทั้งหมด 36.4% พลังงานส่วนนี้แบ่งอยู่ในต้นทุนสินค้าและถูกผลักภาระมายังประชาชน ส่วนครัวเรือนที่อยู่อาศัยหรือประชาชนโดยตรงใช้พลังงานเพียง 15.4% เท่านั้น แล้วพวกท่านทุนน้ำมัน(สามัญ) รัฐบาลตุ๊กตา(ไชลาน) ยังจะมาโยนบาปให้ประชาชนทั่วไปกระนั้นหรือ?

สรุปว่า ภาคธุรกิจการค้าและอุตสาหกรรมใช้พลังงานทั้งหมด 79.4% และทั้งหมดจะถูกนำไปรวมเป็นต้นทุนของธุรกิจ และถูกผลักไปอยู่ในราคาสินค้า ธุรกิจจึงไม่ค่อยมีปัญหาเกี่ยวกับภาวะน้ำมันราคาแพง เพราะผลักภาระได้ ผู้รับภาระแท้จริง คือ มนุษย์เงินเดือน มนุษย์ค่าจ้าง ที่มีอยู่ 18 ล้านคน และเกษตรกรอีก 12 ล้านคน และประมาณ 25 ล้านคนมีรายได้ไม่เกินเดือนละ 8,000 บาท คนเหล่านี้นอกจากต้องดูแลตัวเองแล้ว ยังต้องดูแลพ่อแม่และลูกๆ คนเหล่านี้ คือ กลุ่มคนที่เดือดร้อนมากที่สุดในภาวะน้ำมันราคาแพง ท่านรัฐบาลตุ๊กตา(ไชลาน) ทุนน้ำมัน(สามัญ) และนักวิชาการ(หอคอย) จะให้พวกคนเหล่านี้ประหยัดพลังงานในลักษณะใด? และถ้าประหยัดจริงๆ จะมีผลต่อการประหยัดโดยรวมได้สักก็มากน้อย? เพราะส่วนที่ควรจะต้องประหยัด คือ อุตสาหกรรมที่ประหยัดพลังงาน การขนส่งที่ประหยัดพลังงาน ธุรกิจการค้าที่ประหยัดพลังงาน และครอบครัวคนร่ำรวยที่ใช้ชีวิตหรูหราฟุ่มเฟือย

14. ทั่วโลกเขายอมรับกันว่า “ก๊าซหุงต้ม” มีความปลอดภัยกว่า ก๊าซธรรมชาติ เพราะฉะนั้นการใช้ก๊าซธรรมชาติ(หรือ NGV) กับรถยนต์ จึงต้องมีมาตรการดูแลป้องกันสูงกว่าการใช้ก๊าซหุงต้ม แต่ไม่ปรากฏว่า ปตท. ผู้รณรงค์ให้รถยนต์ใช้เอ็นจีวี เข้าใจข้อเท็จจริงนี้ ถ้ามว่า เพราะอะไร? จึงไม่บอกเตือนผู้ใช้ รัฐบาลตุ๊กตา(ไชลาน) ที่กำหนดก็อ้างประชาชนสองคำก็ประชาชน เหตุใดจึงไม่ศึกษาไม่ทบทวนข้อเท็จจริงเหล่านี้ และอ้างให้ประชาชนทราบ

ยิ่งกว่านั้น เมื่อต้องการให้ผู้ซื้อรถยนต์หันมาใช้ก๊าซเอ็นจีวี ปตท. ผู้ผลิตและผู้ค้าผูกขาด ก็รณรงค์ โฆษณา ประชาสัมพันธ์ จูงใจต่างๆ นานา แต่ครั้งมีผู้หันมาใช้มากๆ กลับปรากฏว่า ปตท. ไม่มีสถานีบริการก๊าซเอ็นจีวีที่เพียงพอ ปล่อยให้รถเติมก๊าซเข้าคิวรอยาวเป็นกิโลๆ เสียเวลาหลายชั่วโมง ครั้นเอกชนอื่นๆ ต้องการของตั้งสถานีจำหน่ายก๊าซ ก็กลับไปสร้างเงื่อนไขยุ่งยากจนไม่สามารถจัดตั้งได้ เช่นต้องมีทุนไม่น้อยกว่า 50 ล้านบาท ก็คงยากที่จะมีผู้ประกอบการรายเล็กรายน้อยจะตั้งได้ เท่ากับ ปตท. วางเงื่อนไขให้เกิดการผูกขาด โดยเฉพาะผูกขาดโดย ปตท. เรื่องนี้ รัฐบาลตุ๊กตา(ไชลาน) จะว่าอย่างไร? คูเหมือนกิจการพลังงาน จะเต็มไปด้วยพวกทุนสามัญไม่เว้นแม้หน่วยงานของรัฐ

15. ทรัพยากรปิโตรเลียมในแผ่นดินใด ก็ย่อมเป็นสมบัติของแผ่นดินนั้น เมื่อมีการเข้ามาลงทุนจากต่างชาติ ทุนต่างชาติต้องยอมรับเงื่อนไขว่า เจ้าของทรพยากร จะต้องได้ส่วนแบ่งพอๆ กันหรือมากกว่าผู้เข้ามาลงทุน คูกรณีง่ายๆ ในประเทศเราเอง ชาวไร่อ้อย ผู้เป็นเจ้าของที่ดิน และเป็นเจ้าของอ้อยมีข้อตกลงกับโรงงานผู้ลงทุนผลิตน้ำตาลว่า จะต้องแบ่งผลประโยชน์ในอัตรา 60 : 40 คือ ชาวไร่ได้ 60% โรงงานได้ 40% ในการกรีดยางของทางภาคใต้ก็มีข้อตกลงว่า เจ้าของสวนยางได้ส่วนแบ่ง 60% คนกรีดยางได้ 40%

กิจการสัมปทานและขุดค้นน้ำมันทั่วโลกขณะนี้ เจ้าของทรัพยากรน้ำมันจะได้แบ่งทั้งค่าภาคหลวงและภาษีรวมกันแล้วไม่น้อยกว่า 50% มีแต่ประเทศไทยที่ได้แบ่งรวมกันแล้วไม่ถึง 30%

เหตุใดรัฐบาลไทย จึงไม่กล้าต่อรองส่วนแบ่งให้ยุติธรรมเหมือนประเทศอื่นๆ ในเวเนซุเอล่า และโบลิเวีย รัฐบาลถือว่า น้ำมันคือรายได้หลักของชาติ ถ้าใครจะเข้ามาลงทุนต้องแบ่งให้รัฐบาล 80% ถ้าไม่พอใจก็ไม่ต้องเข้าไปลงทุน ประเทศเล็กๆ ทั้งสองนี้ กล้าหาญที่จะทำเพื่อประเทศชาติและประชาชนของเขา โดยไม่เกรงกลัวบริษัทข้ามชาติของสหรัฐอเมริกาแต่อย่างใด

ล่าสุด นางคริสติน่า เฟอร์นันเดซ ประธานาธิบดีหญิงของอาร์เจนตินา ประกาศบังคับซื้อคืนหุ้นบริษัทน้ำมันจากบริษัทของสเปน เพื่อให้เป็นกิจการของรัฐ และปรับเปลี่ยนส่วนแบ่งผลประโยชน์ให้เป็นของอาร์เจนตินามากขึ้น เฟอร์นันเดซประกาศว่า นี่คือการฟื้นฟูอธิปไตยทางเศรษฐกิจของชาติ แล้วนายกฯ หญิง รัฐบาลตุ๊กตา(ไชลาน) กล้าทำเช่นนี้หรือไม่? หรือว่า แล้วแต่ “นายใหญ่” จะไชลาน ไชลาน แล้วก็เคลื่อนที่เข้าสู่ตู้เซฟของนายใหญ่ไซ้ไหม?

16. โจทย์แสนโหดเหี้ยมที่มาของการดูถูกชีวิตและทรัพย์สินของคนไทย พวกทุนน้ำมัน (สามัญ) รัฐบาลตุ๊กตา(ไชลาน) และนักวิชาการ(หอคอย) จะให้คำตอบที่ชัดเจนได้หรือไม่? อย่าทำตัวเป็นปลิงและคนเลี้ยงปลิงต่อไปอีกเลย และขอร้องให้นักเศรษฐศาสตร์ และนักวิชาการ ที่รักความเป็นธรรม จงเห็นแก่ความทุกข์ยากของประชาชนคนส่วนใหญ่ ขอให้พวกท่านทำการสืบวิจัย เปิดโปงและเผยแพร่ความโหดเหี้ยมเชิงระบบของนายทุนน้ำมัน(สามัญ) และอำนาจรัฐที่สมคบกับทุนน้ำมัน ที่รวมกันสะกดกัน เลือดเนื้อของคนไทย ไปเป็นกำไรสะสมความร่ำรวยให้พวกตนเอง ปตท.ประกาศด้วยความภูมิใจว่า พวกเขาได้กำไรมากคนปีละนับแสนๆ ล้าน แต่นี่คือกำไรที่รีดคั้นไป จากหยาดเหงื่อและเลือดเนื้อของคนไทย ที่ส่วนใหญ่ยังเป็นผู้มีรายได้น้อย ไซ้หรือไม?